R 115/M

115

Moniuszko Stanisław

Wzgardzona piosenka, tekst Antoni Kolankowski.
Głos, fortepian.

Partytura

Kopia Aleksandra Jędrzejewskiego, ze stroną tytułową, napisaną przez kompozytora. [ok. 1872].

4 Libretto
2 1349
115
210 Inv.

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Pani Adeli z Majewskich
Wilgockiej:

Wzgardzona piosenka

Słowa U. Kolankowskiego
muzyka
S. Moniuszki

Warszawa, Nakład i własność Gebethnera i Wolffa.

G.B.&W.

2.360
4 plutte
2 1157
115
2.10 lwp

39 1.

107 a)

Pani Adeli z Majewskich
Wilgockiej:

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
SEKCJA
IMIENIA
* S. MONIUSZKI *

Wzgardzona piosenka

Słowa A. Kolankowskiego

muzyka

S. Moniuszki

Warszawa, Nakład i własność Gebethnera i Wolffa.

G.B.W.

[illegible] Aleksandrowej z Jaworskich

Słowa A. Kolankowskiego.

Andantino.

Un poco più mosso

Śpiew

Co tak ję=czy za=

Piano

p pp

To=ście? co tak gru=cha za= To=ście? to być

cres

dimin

riten.

mu=si go=Tąb=ka zbłą=ka=na, al=bo Du=sza za=

pp

riten.

kle=ta si=ę Tą sza=rów u=ję=ta, skas= gę rze=waną za=

cres

a tempo 1:o

sy=ta do Za=na! Nie go=Tąb=ka to gru=cha, a=ni

skar=gi to Du=cha co w noc ciemną za grze=chy gdzieś stę=

f p f p

ka. To swe za=le wy=wo=dzi, to tę=skno=tę swą

cres

rall:

sto=dzi za=po=mnia=ną, wzgar=dzo=na pio=sen=ka.

f pp

dimin

40

Bóg ją dotknął złą dolą; nie gdyś chlebem i solą

cres

ritten

o twarzem ją sercem wita li. Dziś ser-

ca mi los wtada, każdy przed nim upada, a

ritens

pio senką sierocą wygna li. Więc się

bla ka samotnie, ale spiesz y ochotnie gdy ją

dziewcze stęsknione przyszywa, lubi wieś kie za-

cres

rall.

grozdy, dzieci smutki i gody i do pracy zaś

chęcą we żniwa.

simile

pp

Fine

6

115/M